

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 19P/314/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513217751
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gazdagová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2015:7513217751.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie samosudkyňou JUDr. Andreou Gazdagovou v právnej veci navrhovateľky G. Z., rodenej W., nar.XX.X.XXXX, bytom B. 3, S., zastúpenej JUDr. Mariánom Vojčíkom, advokátom, so sídlom na Mäsiarskej 3 v Košiciach, proti odporcovi B. Z., nar.XX.X.XXXX, bytom X. XX, S., zastúpeného JUDr. Martinom Polákom, advokátom so sídlom na Štúrovej 3 v Košiciach, v konaní o rozvod manželstva a o úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom B. Z., nar.XX.X.XXXX a P. Z., nar.XX.X.XXXX, obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice

r o z h o d o l :

Manželstvo navrhovateľky G. Z., rodenej W. a odporcu B. Z., uzavreté v S. dňa XX.X.XXXX, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu S. I, vo zväzku XXX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX sa r o z v á d z a .

Maloletý B. Z., nar.XX.X.XXXX sa na čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky.

Maloletý P. Z., nar.XX.X.XXXX sa na čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti otca.
19P/314/2013

- 2 -

Obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého B. sumou 200,-Eur mesačne, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred, do rúk matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Matka je p o v i n á prispievať na výživu maloletého P. sumou rovnajúcou sa 30% životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa určenú zákonom č.601/2003 Z.z. o životnom minime v platnom znení, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred, do rúk otca, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

S t y k otca s maloletým B. a matky s maloletým P. súd neupravuje a ponecháva ho bez obmedzenia.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť Slovenskej republike trovy štátu, a to vo výške 292,92,-Eur, na účet Okresného súdu Košice - okolie do 30 dní od doručenia rozsudku.

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Predmetom konania je rozvod manželstva a úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode.

Navrhovateľka návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.10.2013 žiadala, aby súd rozviedol jej manželstvo s odporcom s odôvodnením, že v manželstve pretrváva dlhodobý a hlboký trvalý rozvrat, ktorý spôsobil vzájomné odcudzenie oboch manželov, do takej miery, že navrhovateľka už nemá záujem na obnove ich spoločného manželského života. V podanom návrhu žiadala navrhovateľka upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom B. a P. tak, že navrhla zveriť obe maloleté deti na čas po rozvode do striedavej starostlivosti oboch rodičov. V priebehu konania návrh pozmenila, navrhla, aby súd obe maloleté deti pochádzajúce z manželstva s odporcom v prípade rozvodu manželstva zveril do jej výchovy a starostlivosti a zo strany otca určil výživné pre maloleté deti, na každé vo výške 200,-Eur 19P/314/2013

- 3 -

mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Zároveň navrhla upraviť styk otca s maloletými deťmi na dobu každého druhého víkend, ako aj počas letných a zimných prázdnin.

Odporca sa k podanému návrhu navrhovateľky vyjadril písomne, pričom vo svojom vyjadrení uviedol, že s návrhom na rozvod manželstva súhlasí. V prípade rozvodu navrhol zveriť maloletého P. do svojej starostlivosti, maloletého B. do starostlivosti matky, výživné pre maloletého P. určovať nežiadal, styk matky s maloletým P. navrhol ponechať bez obmedzenia.

Kolízny opatrovník navrhol v prípade rozvodu manželstva rodičov maloletých detí, keďže rodičia maloletých detí sa nevedeli zhodnúť v otázke zverenia maloletého P. do starostlivosti niektorého z rodičov, vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru detskej psychológie za účelom posúdenia vhodného výchovného prostredia u rodičov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom maloletého P., oboznámením sobášneho listu účastníkov konania, rodných listov maloletých detí P. a B., s obsahom spisov tunajšieho súdu sp.zn.: 9P/359/2013, 15C/55/2014, ako aj s ďalším obsahom spisového materiálu a zistil tento stav:

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 18.9.1999. Obaja majú slovenskú národnosť a sú štátnymi občanmi SR, u oboch sa jedná o prvé manželstvo. Z manželstva účastníkov pochádzajú maloleté deti B., nar.XX.X.XXXX a P., nar.XX.X.XXXX. Posledné spoločné bydlisko mali účastníci v O..

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení uviedla, že manželstvo s odporcom uzavrela po približne trojročnej predmanželskej známosti, z lásky. Problémy v manželstve podľa nej nastali v roku 2006, potom, ako sa navrhovateľka po ukončení rodičovskej dovolenky zamestnala, pretože odporca na ňu začal žiarliť, neustále ju upodozrieval z nevery, vznikali medzi nimi hádky, rozpory, ktoré sa neustále prehľbovali až do ukončenia spolužitia. Dňa 16.9.2013 ju odporca vyhodil zo spoločnej domácnosti, od tej doby manželia spolu nežijú, ani spoločne nehospodária, intímny vzťah nemali už asi pol roka predtým. Navrhovateľka už odporcu nemá rada, a nemá už záujem riešiť manželskú krízu a pokúsiť sa o obnovu manželského života s odporcom. Je rozhodnutá ukončiť manželské spolužitie.

Odporca vo svojom vyjadrení s návrhom na rozvod manželstva súhlasil, pretože podľa neho sú nezhody medzi ním a navrhovateľkou vážne, ich vzájomné hádky nemajú podľa neho význam a taktiež považuje manželstvo s navrhovateľkou za trvalo rozvrátené, bez nádeje na obnovu manželského života. Uviedol, že podľa neho dôvodom ich vzájomných hádok je mimomanželský pomer navrhovateľky, ktorý podľa neho mala aj v minulosti s jeho švagrom, taktiež sa v septembri 2013 dozvedel o tom, že mu je navrhovateľka neverná. Ani odporca neprejavil záujem pokúsiť sa obnoviť manželské spolužitie.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

19P/314/2013

- 4 -

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19 Zák. o rodine.

V danom prípade súd dospel k záveru, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené v dôsledku dlhodobého odcudzenia a ich manželské spolužitie už neplní svoj účel. Manželia od septembra 2013 spolu nežijú, spoločne nehospodária, ani spolu nemajú intímny pomer, od tej doby ani jeden z nich neprejavil záujem obnoviť manželstvo, a to za žiadnych okolností. Preto súd dospel k záveru, že manželstvo účastníkov konania je trvalo a hlboko rozvrátené a preto ho rozviedol.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo, dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode.

Účastníci konania sa v danom prípade dohodli o zverení maloletého B. na čas po rozvode do výchovy a osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia súhlasili s neobmedzeným stykom otca s maloletým B..

V otázke zverenia maloletého P. do starostlivosti niektorého z rodičov na čas po rozvode sa rodičia dohodnúť nevedeli. Po ukončení spolužitia rodičov, ako matka odišla zo spoločnej domácnosti, ostal maloletý P. v domácnosti otca. Keďže vzťahy medzi rodičmi boli

19P/314/2013

- 5 -

a aj toho času sú vysoko konfliktné, na návrh matky bol v konaní tunajšieho súdu 9P/359/2013 uznesením zo dňa 13.1.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, č. konania 7CoP/82/2014 - 42 zo dňa 21.3.2014 predbežne upravený styk matky s maloletým P. tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletým P. každú nedeľu sobotu v mesiaci v dobe od 10.00 hod. do 17.00 hod.

Za účelom posúdenia vhodnosti výchovného prostredia u maloletého P., citových väzieb rodičov k maloletému P. a ďalších skutočností dôležitých pre posúdenie otázky zverenia maloletého P. do starostlivosti niektorého z rodičov na čas po rozvode súd ustanovil do konania znalca z odboru

psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí PhDr. I. O., ktorý vypracoval znalecký posudok č.12/2014 zo dňa 7.7.2014.

V závere znaleckého posudku znalec konštatuje, že na podklade komplexného vyšetrenia oboch rodičov u otca ide o akcentovanú osobnosť nevyrovnané štruktúrovanú s nedostatočným zastúpením tzv. vyšších citov a empatických schopností v emočnom profile, u matky ide o osobnosť diferencovanú a adekvátne štruktúrovanú, okruh tzv. vyšších citov a empatických schopností je dostatočne zastúpený v emočnom profile jej osobnosti. Pokiaľ ide o citovú väzbu maloletého P. na rodičov, maloletý P. chce ostať u otca a voči matke disponuje neprirodzene početným súborom negatívnych referencií, podľa znalca sa jedná o rizikový spôsob každodenného života maloletého dieťaťa, ktorý by sa mal urýchlene riešiť pre na to nadväzujúcu polaritu postojov voči matke. V čase znaleckého dokazovania znalec konštatoval absenciu kontaktu maloletých detí, súrodencov B. a P., čo v čase rozhodovania súdu už aktuálne nie je, ako to vyplynulo z výpovedí účastníkov konania, maloletí sa začali kontaktovať pravidelnejšie. Znalec však konštatuje, že problém je v prezentácii prebiehajúceho konania o riešenie otcovstva maloletého B., spôsobu, akým to bolo maloletému B. oznámené, následne posmešné prejavy maloletého P. smerom k matke, ktoré ostali bez korekcie otca, čo znalec kvalifikuje ako negatívne ovplyvňovanie maloletého P. voči matke. Maloleté deti sú vtiahnuté do sporov medzi rodičmi, stresujúca situácia rozdelenej rodiny má na ich emočné prežívanie silne negatívny vplyv. Komplexným vyšetrením oboch rodičov neboli zistené také závažné psychické kontraindikácie, kvôli ktorým by z pedopsychologického hľadiska bolo potrebné uvažovať o zabránení kontaktu s maloletými deťmi, avšak osobnostný profil matky, najmä jej emočná zložka je lepšie vybavená pre uspokojovanie psychických a najmä emočných potrieb maloletých detí. Vzťah otca a maloletého P. je obojstranne dobrý, v tomto smere na úkor vzťahu maloletého P. k matke, ktorý je patologicky negatívny a vzhľadom na jeho vek obzvlášť rizikový. Podľa znalca je prioritou hľadať spôsob, ako by sa mali postoje maloletého k matke korigovať, podmienkou je však zmena v správaní na strane otca, ktorý postoje maloletého zásadným spôsobom ovplyvnil a to v dlhom období od rozpadu rodiny, odkedy je pre maloletého jediným zdrojom informácií a výchovného pôsobenia. Otcov emočný profil neobsahuje v dostatočnej miere zastúpenie okruhu tzv. vyšších citov a empatických schopností, preto je jeho emočný vzťah k maloletému P. z psychologického hľadiska nestály a kolísavý, na druhej strane znalec konštatuje, že od doby rozdelenia rodiny zabezpečuje starostlivosť o maloletého P.. Najlepším riešením, s poukazom na zistené okolnosti znalec

19P/314/2013

- 6 -

vidí zverenie oboch maloletých detí P. aj B. do starostlivosti matky, a to s poukazom na ich ďalší psychický rast.

K záverom znaleckého posudku sa vyjadrili účastníci konania, matka sa v celom rozsahu so záverom znaleckého dokazovania stotožnila, otec maloletého poukazuje na osobnosť maloletého P. a jeho odmietavý postoj k matke, pričom má za to, že zverenie maloletého P. do starostlivosti matke považuje za značne rizikové, s poukazom na kritický vek maloletého P. - 12 rokov, jeho obdobie puberty, pričom poukazuje na to, že maloletý otvorene matku odmieta, dáva to najavo svojim postojom, pretože v ňom rezonuje pocit, že ho opustila a nevenovala sa mu. Otec matke maloletého nebráni sa s maloletým stretávať. Navrhuje súdu rešpektovať vôľu maloletého P..

Vzhľadom k záverom znaleckého dokazovania na podnet kolízneho opatrovníka bol vykonaný pohovor s rodičmi maloletého P., ako aj s maloletým P., na pôde ÚPSVaR v Košiciach, za prítomnosti PhDr. Sisákovej. V správe zo dňa 25.11.2014, obsiahnutej v spise tunajšieho súdu sp.zn.9P/359/2013 psychologička PhDr. Sisáková konštatuje: otec maloletého dieťaťa pred dieťaťom spustil verbalizáciu výpočtu negatív na adresu matky a dokonca dovolil dieťaťu to dopĺňovať. Bolo potrebné okamžite štruktúrovať situáciu tým, že oddelene, bez otca, orientačne bol vyšetrený maloletý P.. Tento sa vyjadroval o matke negatívne, podľa toho, ako to počul od otca. Psychologička matku informovala, že dosiahnutie návratu P. späť k nej, tak, ako to uvádzajú závery znaleckého dokazovania, bude oveľa zložitejšie, ako jej predstava. K zmene postoja maloletého výrazne prispieva postoj otca, ktorý aktuálne nie je nastavený na zmene svojho postoja spolupracovať.

Za účelom zistenia aktuálneho stavu, postojov a vzťahov najmä medzi matkou a maloletým P. súd vykonal výsluch maloletého P. za prítomnosti kolízneho opatrovníka, bez prítomnosti ostatných účastníkov konania. Maloletý P. otvorene hovoril o vzťahu medzi ním a matkou, uviedol, že matka sa mu nevenovala, nestarala sa o neho, nebrala ho nikde, kde chcel, vyjadril svoj citový postoj k matke uvedením, že ju nemá rád, neznáša ju, môže jej to aj hneď povedať, keď treba, nebude sa s ňou ani baviť ani zhovárať, nechce sa s ňou stretávať, dáva jej za vinu rozpad rodiny. Na odôvodnenie svojich výrazne negatívnych postojov nevedel, vzhľadom k svojmu veku, racionálne odôvodniť svoje tvrdenia. Je voči matke negatívne nastavený. Tento jeho postoj je podporovaný otcom, čo konštatoval súdny znalec, psychologička na úrade práce a konštatuje to aj súd, nakoľko sa to prejavilo aj počas pojednávania a to podľa spôsobu, akým otec maloletého P. do pojednávacej miestnosti za prítomnosti svojej súčasnej priateľky a ďalších rodinných známych priviedol a ako sa k maloletému správal.

Vzhľadom k vykonanému dokazovaniu súd dospel k záveru, že nie je toho času v záujme maloletého P., aby bol zverený na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky. Závery znaleckého dokazovania neboli spochybnené vo svojej podstate žiadnym z účastníkov konania. Závery znaleckého dokazovania sú logické a presvedčivé. Matka má zabezpečené všetky osobnostné predpoklady, aby mohla vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého P.. Napriek tomu súd hodnotil znalecký posudok ako jeden z dôkazných prostriedkov, pričom nie je

19P/314/2013

- 7 -

povinný akceptovať závery znalca, ak tieto nezodpovedajú skutkovým zisteniam. Maloletý P. má 12 rokov, začína sa obdobie jeho pubertálneho vývoja, jediným jeho výchovným vzorom je minimálne od septembra 2013 jeho otec, ktorý sa o maloletého každodenne stará. Zverením maloletého P. na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky by sa jednalo o násilnú zmenu výchovného prostredia u maloletého dieťaťa, proti jeho vôli, nakoľko s matkou maloletý P. nemá žiadny osobný kontakt už po dobu viac ako jedného roka. Po materiálnej stránke neboli u otca zistené nedostatky vo výchove maloletého dieťaťa. Pokiaľ však ide o psychický vývoj maloletého dieťaťa, nie je možné pracovať na zmene postoja u maloletého P., bez súčinnosti otca. Jedná sa však o širší rámec, presahujúci toto konanie, na ktorý súd bude reagovať podaním podnetu na začatie konania o uloženie výchovného opatrenia nad maloletým dieťaťom na širšej súčinnosti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, obce, či ďalších subjektov, napríklad neziskovej organizácie Miesto pod slnkom, za pomoci ktorej by mohlo v umelom prostredí za prítomnosti odborníkov dôjsť k postupnému zblížovaniu sa maloletého P. s matkou.

Na základe týchto skutočností preto súd rozhodol o zverení maloletého P. Z. do osobnej starostlivosti otca a preto súd neupravoval styk matky s maloletým P. na konkrétny čas. Matka sama v priebehu výsluchu uviedla, že aj keď má predbežne upravený styk s maloletým, tento sa po dobu viac ako roka nerealizuje, práve kvôli negatívnemu postoju maloletého P..

Pri zastupovaní maloletého dieťaťa a spravovania jeho majetku na čas po rozvode, pri úprave výkonu rodičovských práv a povinností súd musí rešpektovať ust. § 28, 38 a 39 Zákona o rodine. Podľa týchto ustanovení sú nositeľmi práva zastupovať dieťa a spravovať jeho majetok obaja rodičia. Zasiahnuť do výkonu rodičovských práv a povinností môže súd rodičovi výlučne z dôvodov, ktoré sú uvedené v ust. § 38, a to buď pozastavením výkonu, obmedzením výkonu alebo úplným pozbavením výkonu rodičovských práv a povinností. Preto možno v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rozhodnúť výlučne tak, že súd ponechá právo zastupovať dieťa a spravovať jeho majetok obom rodičom zachované aj na čas po rozvode. Realizovať ho budú v bežných veciach každý samostatne na základe svojho rozhodnutia, v podstatných veciach môže dieťa zastúpiť aj jeden z rodičov, avšak len po dohode s druhým rodičom, keďže o podstatných veciach musia rozhodovať spoločne.

Keďže súd rozhodol o zverení maloletého P. do starostlivosti otca a maloletého B. do starostlivosti matky, bolo potrebné rozhodnúť o výživnom pre maloleté deti zo strany povinného rodiča. Keďže doposiaľ nebolo preukázané tvrdenie odporcu, otca maloletých detí, že nie je biologickým otcom maloletého B., konanie vedené na tunajšom súde pod číslom konania 15C/55/2014 nebolo doposiaľ skončené, okrem podaného návrhu, v ktorom túto skutočnosť deklaruje odporca nebol súdu predložený iný dôkazný

prostriedok, ktorý by podporil tvrdenie otca, matka maloletého B., v tomto konaní navrhovateľka, tvrdenie odporcu popiera, bolo povinnosťou súdu určiť vyživovaciu povinnosť odporcu ako otca k maloletému B..

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

19P/314/2013

- 8 -

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods.3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktorý povinný na seba berie.

Navrhovateľka žije s maloletým B. na B. X v S., v trojizbovom byte, ktorý je vo vlastníctve jej matky. V domácnosti žije iba s maloletým B.. Je evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie, príjem má iba z brigádnickej činnosti vo výške 20,-Eur mesačne, vykonáva administratívne práce. Finančne ju zabezpečuje jej matka, ktorá je podnikateľkou, ako SZČO oblasti predaja ovocia a zeleniny. Stará matka financuje všetky potreby matky a maloletého B.a. Maloletý Štefan navštevuje 9.ročník na Základnej škole na O. ulici, stravuje sa v škole, za stravu matka uhradza poplatok vo výške 20,-Eur mesačne. Maloletý navštevuje krúžok vodného póla, kde matka platí poplatok 40,-Eur mesačne. Matka nemá zvýšené výdaje na zdravotnú starostlivosť u maloletého B., je zdravý. Aj keď je vedené súdne konanie o zapretie otcovstva odporcu k maloletému B., matka uvádza, že odporca je biologickým otcom maloletého B..

Odporca žije na adrese Jelšova 22 v Košiciach, v rodinnom dome, ktorý patrí kamarátovi otca, v domácnosti žije iba s maloletým P.. Je nezamestnaný, nie je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Príjem uviedol vo výške 1.000,- až 1.200,-Eur mesačne, ako príjem z brigád, ako aj z finančnej výpomoci matky. Matka otca je invalidnou dôchodkyňou. Otec uviedol, že značná časť jeho finančných prostriedkov, ako aj finančných prostriedkov jeho matky pochádza z dedičstva. V písomnom vyjadrení doručenom súdu deklaroval svoje výdaje na bývanie vo výške 550,-Eur mesačne, na osobnú hygienu vo výške 50,-Eur mesačne, čistiace prostriedky vo výške 30,-Eur mesačne, stravu vo výške 170,-Eur mesačne, ošatenie pre seba

19P/314/2013

- 9 -

a maloletého P. vo výške 150,-Eur mesačne, poplatky za školu a stravu u maloletého P. vo výške 50,-Eur mesačne. Na pojednávaní otec uviedol výdaje 400,-Eur mesačne na doučovateľku pre maloletého P., na kickbox pre maloletého P. vo výške 200,-Eur mesačne, na posilňovňu pre maloletého Denisa vo výške 200,-Eur, mesačne na výlety vo výške 200,- až 300,-Eur. Maloletého pravidelne vozí do a zo školy, na cestovanie minie cca 500,-Eur mesačne. Otec uviedol, že cca 600,-Eur si vie zarobiť sám a cca 600,-Eur mesačne mu dáva matka. Na maloletého B. prispievať na výživu nechce, s odôvodnením, že nie je jeho biologickým otcom, s maloletým kontakty udržiava.

Pri určení výživného pre maloletého B. zo strany otca, ako povinného rodiča vychádzal v danom prípade súd z možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov i odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, pričom prihliadol aj na to, kto z rodičov a v akej miere sa o maloletého osobne stará. Rovnako postupoval aj pri určení výživného zo strany matky pre maloletého P..

Výživné pre maloletého B. určil súd podľa návrhu matku, pretože má za to, že otec maloletého dieťaťa má iný príjem, ako ten, ktorý deklaruje a to s poukazom na svoje mesačné výdaje, nevyhnutnosť týchto výdajov, tak, ako otec odprezentoval v tomto konaní, ako aj v konaní tunajšieho súdu 9P/359/2013. Výživné pre maloleté dieťa je zákonnou povinnosťou rodičov. Ustanovenie § 75 ods.1 Zákona o rodine určuje medzi kritéria na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti tzv. princíp potenciality príjmov, ktorý má prednosť pred princípom fakticity príjmov aj v prípade, že povinný rodič na seba berie neprimerané majetkové riziká, ktoré zahŕňajú aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, resp. priamo vyvoláva stratu a súčasne možnosť poskytovať výživné. Ak sa tvrdený príjem otca javí ako nepravdivý, je povinnosťou súdu prihliadať na celkové majetkové a príjmové pomery otca, na jeho životnú úroveň, na jeho deklarované životné výdaje. Životnú úroveň rodičov zdieľa aj maloleté dieťa. Výživné je prednostnou pohľadávkou a z uvedeného dôvodu a až v prípade, keď sú uspokojené odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, môže otec uspokojovať aj svoje iné potreby, náklady, ktoré nemajú charakter nevyhnutných výdavkov. Preto súd maloletému B. určil výživné tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, nakoľko má za to, že životná úroveň otca maloletého B. je vyššia, ako ním deklarovaný príjem, čo vplynulo predovšetkým z výpovedí účastníkov konania.

Pri určení výživného pre maloletého P. súd vychádzal z toho, že matka maloletého dieťaťa nemá žiadny príjem, navyše sama zabezpečuje starostlivosť pre maloletého B. a nie je v jej možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu maloletého P. viac, ako je suma určená ako minimálne výživné, ktoré je toho času, od 1.7.2013 vo výške 27,13,-Eur mesačne, ktorou je povinný každý rodič bez ohľadu na svoje možnosti a schopnosti prispievať na výživu maloletého dieťaťa.

19P/314/2013

- 10 -

O trovách štátu súd rozhodol podľa § 148 O.s.p., podľa ktorého štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Keďže v danom prípade sa jedná o nesporové konanie a preto nemožno hovoriť o úspechu či neúspechu účastníkov v konaní, má súd za to, že trovy štátu by mal platiť každý z účastníkov konania pomerne. Za účelom posúdenia odborných skutočností súd pribral do konania znalca PhDr. O., ktorému bola priznaná odmena, predbežne uhradená z finančných prostriedkov štátu vo výške 584,84,-Eur. Vzhľadom na charakter sporu súd rozdelil náhradu trov, ktoré takto v uvedenej výške štátu vznikli na polovicu obom účastníkom konania. Keďže u navrhovateľky sú, vzhľadom na jej majetkové pomery, splnené predpoklady na oslobodenie od súdneho poplatku podľa § 138 O.s.p., zaviazal iba odporcu na zaplatenie časti trov v sume 1, t.j. v sume 292,92,-Eur, tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

Podľa ust. § 144 O.s.p. súd vyslovil, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania, nakoľko v tomto prípade súd nezistil také okolnosti, ktoré by odôvodňovali náhradu trov konania niektorému z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje

v akom rozsahu sa napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19P/314/2013

- 11 -

U p o z o r n e n i e : Podľa § 27 Zákona o rodine, manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko. Podľa odseku 2 manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.